

det store gennemslag er, for jeg er sundhedspolitik og jo ikke nogen sundhedsfaglig person. Så for at afveje, hvad det er for nogle behandlingstilbud, der virker, er det ude i sektoren, at den her brugerindflydelse primært skal sættes igennem.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg bemærkede jo godt, at ministeren sådan tog hele oppositionen til indtægt for at støtte det frie sygehusvalg. Jeg skal ikke lade mig friste til at kaste mig yderligere ind i den debat, men bare konstatere, at det for Enhedslistens vedkommende i hvert fald ikke er rigtigt.

Jeg vil til gengæld spørge om noget, som måske er lidt mere konkret i forhold til det her, for det kan være godt, at man har frit valg, men det afgørende er vel, at man har mulighed for at vælge et kvalificeret udbud. Der er det klart, at der sker noget på det private område.

Men mener ministeren ikke, at det er et problem, at det offentlige tilbud og udbud er så snævert lægefagligt baseret, som det er? Det skaber jo problemer med hensyn til at udvikle kvalificerede offentlige tilbud som et alternativ til private tilbud, men det gør jo også, at den måde, sygehusvæsenet osv. måske kigger på private tilbud på, er negativ, fordi man ligesom har en anden videnskabelig tilgang til problemstillingen og derfor opfatter det andet som sådan noget, som ikke rigtig virker, fordi det ikke rigtig er lægeligt.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er da i hvert fald en udfordring, at man kan sige, at den offentlige indsats er forankret i sygehusvæsenet. Nu er det jo ikke sådan, at jeg har en oplevelse af, at alle, der er ansat i det psykiatriske sygehusvæsen, er sådan meget fordomsfulde og slet ikke åbne over for andre behandlingsformer. Det billede har jeg ikke, men jeg anerkender da, at der kan være nogle kultursammenstød, eller hvilket udtryk man nu vil bruge.

Så meget desto større grund er der jo så i virkeligheden til nu at give det her venlige skub med lidt penge i ryggen til at få brugt den private kapacitet, der findes, og som er under opbygning, både som murbrækker og forhåbentlig også øjenåbner for, at der måske netop er behov for at have en større variation i behandlingstilbuddene. Det bliver så vores opgave at sørge for

at få samlet så systematisk op på det, at vi får den dokumentation, der skal til, for enten at få eftervist, at de her tilbud ikke virker eller virker.

Så det korte svar er jo, at dokumentation er vejen frem til at bryde de her kulturgrænser ned, i det omfang de måtte findes.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Så er det vel også rigtigt, at det er vigtigt at udvikle nogle offentlige tilbud, hvor man også udvikler noget viden i praksis, som man kan bruge i vurderingen af andre tilbud. Det er der, jeg måske synes at den offentlige indsats indtil nu har svigtet. Jeg er heller ikke sikker på, at alle, der arbejder med psykiatri, er fordomsfulde, selvfølgelig er de ikke det, de fleste er sikkert fordomsfri mennesker. Men det har i hvert fald svigtet indtil nu, kan man konstatere.

Det andet var, at jeg var glad for at høre, at ministeren var enig med fru Karin Nødgaard fra Dansk Folkeparti i, at den del af det, der ligger i folkeskolen, nok ikke sådan nødvendigvis kan løses inden for de midler, folkeskolen har i dag.

Jeg forstod, at ministeren var positiv over for, at kommunerne omfordelte midler. Men er ministeren også positiv over for at overveje, om det her kunne betyde, at staten skulle overveje de økonomiske ressourcer, som kommunerne har fået stillet til rådighed? For det kan jo godt være, at investeringer i det her er mere vigtigt end det at få råd til at købe en ny mobiltelefon fire gange om året.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Vi stiller løbende ressourcer til rådighed for kommunerne, og omfanget af de ressourcer afklares en gang om året, når vi diskuterer kommunøkonomi. Man kan jo glæde sig over, at det år for år er stadig større ressourcer, der stilles til rådighed for kommunerne. Der er en realvækst i det kommunale økonomirum.

KI. 12.00

Så er det op til kommunerne selv at prioritere inden for dette stadig større økonomiske rum. Jeg har bare en god prognose for, at det, når kommunerne nu får en størrelse, der gør, at de kan få en pulje med mere faglighed på også det her område og i øvrigt ved lov får en forebyggelsesmæssig forpligtelse, de ikke har i dag, vil skærpe deres fokus på bl.a. de problemer, vi diskuterer i dag.